

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17508/2024
24.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Зорана Хацића, Весне Субић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., Република ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Република Србија, Високи савет судства, Привредни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж рр1 104/23 од 13.03.2024. године, у седници одржаној 24.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж рр1 104/23 од 13.03.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж рр1 104/23 од 13.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду Прр1 317/21 од 11.10.2022. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужили накнади штету због повреде права на суђење у разумном року у висини признатог новчаног потраживања по решењу Трговинског суда у Београду Ст 22/02 од 13.05.2003. године и то износ од 10.675,00 динара са законском затезном каматом од 03.09.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за исплату затезне камате од 03.01.2002. године до 02.09.2021. године, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужили на име трошкова поступка исплати 48.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж рр1 104/23 од 13.03.2024. године, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда, а одбијени су и захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 10/23), за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, јер није потребно разматрање правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је накнада имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету који се води пред Привредним судом у Београду Ст 59/10, за признато а неисплаћено потраживање из радног односа и утврђене повреде права на суђење у разумном року решењем Привредног суда у Београду Р4 Ст 592/21 од 24.03.2021. године. О праву тужиле судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда и Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима тужилаца, са истим или сличним правним основом као у овој правној ствари, као и са Закључком усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 02.11.2018. године да Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа које су без њихове кривице остале неизвршене и у поступку стечаја вођеном над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року. Поред тога, тужена није уз ревизију доставила пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року поднета је 03.09.2021. године, а вредност побијеног дела правноснажне пресуде је 10.675,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**